

Postanowienie Sądu z dnia 5 marca 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (NEXTCARD)**(Sprawa T-233/14) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego
NEXTCARD — Częściowa odmowa rejestracji przez eksperta — Obowiązek uzasadnienia — Skarga
oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)**

(2015/C 138/67)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi, G. Ghisletti i F. Braga)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: L. Rampini, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 lutego 2014 r. (sprawa R 1807/2013-5) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji oznaczenia słownego NEXTCARD jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Intesa Sanpaolo SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2014 r. – Søndagsavisen/Komisja**(Sprawa T-833/14)**

(2015/C 138/68)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Søndagsavisen A/S (Søborg, Dania) (przedstawiciel: M. Honoré, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. o nienoszeniu zastrzeżeń co do zwolnień podatkowych dotyczących niektórych reklam (SA.35683);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, która jest konkurentem beneficjenta pomocy, podnosi, że Komisja winna była stwierdzić istnienie wątpliwości w kwestii, czy zwolnienia podatkowe dotyczące nieimiennych materiałów reklamowych oraz abonowanych gazet dostarczanych do domów stanowiły pomoc państwa.

Skarżąca twierdzi, że w związku z tym Komisja winna była postanowić o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾. Nie wszczynając tego postępowania, Komisja naruszyła uprawnienia proceduralne przysługujące skarżącej na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE.

Na poparcie twierdzenia, że istniały uzasadnione wątpliwości, skarżąca podnosi następujące argumenty:

- czas trwania postępowania przed Komisją był nadzwyczaj długi, co samo wskazuje na istnienie uzasadnionych wątpliwości, zwłaszcza że chodziło tu o system pomocy zgłoszony na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE;
- decyzja Komisji jest pozbawiona uzasadnienia w odniesieniu do zwolnień podatkowych dotyczących nieimiennych materiałów reklamowych oraz abonowanych gazet dostarczanych do domów;
- Komisja przeprowadziła niepełne i nieprawidłowe badanie prawodawstwa duńskiego dotyczącego podatków od reklam, gdy analizowała kwestię, czy zwolnienia podatkowe dotyczące nieimiennych materiałów reklamowych oraz abonowanych gazet dostarczanych do domów stanowiły pomoc państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2014 r. – Forbruger-Kontakt/Komisja

(Sprawa T-834/14)

(2015/C 138/69)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Forbruger-Kontakt A/S (Taastrup, Dania) (przedstawiciel: M. Honoré, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. o nienoszeniu zastrzeżeń co do zwolnień podatkowych dotyczących niektórych materiałów reklamowych (SA.35683);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty podniesione przez skarżącą są w istocie identyczne z zarzutami zaprezentowanymi w sprawie T-833/14 Søndagsavisen/Komisja lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2015 r. – Sharif University of Technology/Rada

(Sprawa T-52/15)

(2015/C 138/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (przedstawiciel: M. Happold, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej